गंधर्वेरिति॥ १॥ २॥ २॥ ४॥ ५॥ जीवयाहं जीवंतमेवग्रहीत्वेतिणमुलंतं कषादित्वादयहीदित्यनुप्रयोगः॥ ६॥ ७॥ ८॥ १॥ १०॥ १२॥ १२॥ १३॥ १४॥ १४॥ १५॥ राज्ञोयुधिष्ठिर वैशंपायनउवाच गंधवैं लुमहाराजभन्नेकर्णेमहारथे ॥ संप्राद्रवचमूःसर्वाधार्तराष्ट्रस्यपस्यतः ॥ १ ॥ तान्द्वव्याद्रवतःसर्वान्धार्तराष्ट्रान्पराङ्मखान् ॥ दु र्योधनोमहाराजोनासीत्तत्रपराङ्मुखः॥२॥तामापतंतींसंप्रेक्ष्यगंधवीणांमहाचमूं॥महताश्रवर्षेणसोभ्यवर्षद्रिदमः॥३॥अचित्यश्रवर्षतुगंधविस्तस्य तंरथं ॥दुर्योधनंजिघांसंतःसमंतात्पर्यवारयन्॥४॥ युगमीषांवरूथंचतथैवध्वजसारथी॥ अश्वांक्षिवेणुंतत्पंचतिलशोव्यधमठछरैः॥५॥दुर्योधनंचित्रसे नोविरथंपतितं भुवि॥ अभिद्रुत्यमहाबाहुर्जीवग्राहमथाग्रहीत्॥६॥तास्मन्गृहीतेराजेंद्रस्थितंदुःशासनंरथे ॥पर्यगृक्षंतगंधर्वाःपरिवार्यसमंततः॥७॥विविं शतिचित्रसेनावादायान्येविदुदुवुः॥ विदानुविदावपरेराजदारांश्र्यसर्वशः॥८॥ सैन्यंतद्वार्तराष्ट्रस्यगंधर्वैःसमभिद्वतं॥ पूर्वप्रभग्नाःसहिताःपांडवानभ्ययुस्त दा॥९॥शकटापणवेशाश्रयानयुग्यंचसर्वशः॥शरणंपांडवान्जग्मुर्द्भियमाणेमहीपतौ॥१०॥ सैनिकाऊचुः प्रियदशींमहाबाहोधार्तराष्ट्रोमहाबलः॥गंथ वैद्भियतेराजापार्थास्तमनुधावत॥ ११॥ दुःशासनोदुविषहोदुर्मुखोदुर्जयस्तथा॥ बध्वाद्भियंतेगंथवैराजदाराश्चसर्वशः॥ १२॥ इतिदुर्योधनामात्याःकोशं तोराजगृहिनः॥आर्तादीनास्ततःसर्वेयुधिष्ठिरमुपागमन्॥१३॥तांस्तथाव्यथितान्दीनान्भिक्षमाणान्युधिष्ठिरं॥वद्धान्दुर्योधनामात्यान्भीमसेनोभ्यभा षत॥१४॥महताहित्रयत्नेनसंनत्यगजवाजिभिः॥अस्माभिर्यदनुष्ठेयंगंधवैस्तदनुष्ठितं॥१५॥अन्यथावर्तमानानामथीजातोयमन्यथा॥ दुर्मत्रितमिद्ता वद्राज्ञोदुर्धूतदेविनः॥ १६॥ द्वेष्टारमन्येक्कीवस्यापातयंतीतिनःश्रुतं॥ इदंकृतंनःप्रत्यक्षंगंधवैरितमानुषं॥ १०॥ दिष्ट्यालोकेपुमानस्तिकश्चिद्समिययेस्थि तः॥ येनास्माकं हतो भारञासी नानां सुखावहः॥ १८॥ शीतवातातपसहां स्तपसाचैवकशितान्॥ समस्योविषमस्यान्दिद्रषुमिच्छतिदुर्मतिः॥ १९॥ अ धर्मचारिणस्तस्यकौरव्यस्यदुरात्मनः॥ येशीलमनुवर्तितितेपश्यंतिपराभवं॥ २०॥ अयमीहिरुतस्तेनयेनैतदुपशिक्षितं ॥ अनृशंसास्तुकौतियास्तस्रत्यक्षंत्र वीमिवः॥२१॥एवंब्रुवाणंकोतेयंभीमसेनमपस्वरं॥नकालःपरुषस्यायमितिराजाभ्यभाषत॥२२॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिघोषयात्राप० दुर्योधनादिहरणेद्विचत्वारिंशदिधकद्विशततमोऽध्यायः॥ २४२॥

स्य ॥ १६ ॥ क्षीबस्यअशक्तत्वात् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९॥२०॥२१ ॥ अपस्वरंकोधेनविकलवर्णययास्यात्तयात्रुवाणं ॥२२॥ इत्यार•नै॰भा॰ द्विचत्वारिंशदिघकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४२